

Székelly Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi újság

Helyettesítő árak:

Hétfő este 180 L., Négyre 90 L., negyedévre 45 L.

Helyes szám ára 4 L.

Felolvasó szerkesztő

TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.

Telefonszám: 84.

Megjelenik minden vasárnap.

A mostani adókvetésekéről.

Az a népes és a polgárság csaknem minden rétegeből összeállított deputáció, amely csütörtökön délelőtt megjelent a helyi pá. igazgatóság vezetőjénél, beszédes bizonyítéka annak, hogy az ezer sebből vérző adózók, érezve a rájuk váró nyomorúságot, már eleve rá akartak mutatni arra a veszedelemre, ami bekövetkezik akkor, ha a tervbe vett nagymérvű adóemelések tényleg megtörténnek.

Az adókvetés első napjaiban valami megnyugvá-féle érzés lett urrá az adózókban, amikor azt látták, hogy a kvetett adó ugyan nagy, de (a ház- és földadótól eltekintve) a bizottság, néhány eset kivételével, a múlt évi adókat igyekszik fenntartani.

A bizottság teljes tudatában annak, hogy a mai kereseti viszonyok még a múlt évi terheket sem bírják meg, de hogy a kincstári képviselő felelősségét kikerülje a bizva az esetleg eljövendő jobb kereseti viszonyokban, helyesen és kötelessége teljes tudatában helyezkedett arra az álláspontra, hogy a legtöbb esetben az elmúlt év adója legyen megállapítva. Ez az elv néhány napig diadalmasodott is és mondhatjuk — közmegegyezésre.

Néhány nappal ezelőtt aztán beütött az istennyila. A bizottsági tagok a legnagyobb terror alá vették. A legkieb és a legkivánatosabb a terrorizálási eszközök között a kicaerélés, hiszen, úgy érezzük, ezt minden bizottsági tag főnyereménynek tekintené, mert a mai viszonyok között ugyan ki ne válna meg szívesen e keserves kötelesség teljesítésétől?

Bár a bizottság minden egyes tagja kész hordozni eddigi és ezután tör-

vényes megatartása következményeit, mégis a rend és a kölcsönös megértés érdekében egy utolsó lépésre határozták el magukat. Testületileg keresték föl Rapeanu adminisztrátort, ki előtt szóonkuk: Forró Géza feltárván a polgárság nyomorúságos helyzetét és az általános üzleti pangást, arra kérték őt, tegye lehetővé, hogy a pár nap óta érezhető, merev hatósági álláspont enyhítése mellett, a bizottság tagjai állampolgári kötelességüket az állam, de egyben az adózó polgárság javára is teljesíthessék. Ezt azután a polgárság kéréseme egészítette ki, melyet Soó Gáspár fejtett ki, nagy alaposággal és erős indokolással.

A válasz az volt, amit már eleve várni lehetett: Hogy az állam érdeke követel magasabb adókat, hogy Udvarhely megye polgársága, más megyékhez viszonyítva, a multban igen enyhén volt megadóztatva s aki sérelmezi az adókvetést, törvény adta jogánál fogva felelősséggel élhet. Hogy az iparosok nagy zömében kvetett adó nevére egészen csekély, hiszen egy hivatalosolga több adót fizet, mint akárhány iparos stb. stb.

A vége mindennek az, hogy az adminisztrátor felir a miniszterhez s a miniszter majd intézkedni fog. Persze, már ismerjük az ilyenfajta ígéretek és azokat teljes értékűre is tudjuk leszállítani.

Az adminisztrátor ur azt is mondotta, hogy Maros-Torda, Háromszék, Nagyküküllő megyék egyenként mind több adót fizetnek, mint Udvarhely megye. Valószínűleg igaza van, — de ennek úgy is kell lenni. Udvarhely megye e megyék között összehasonlíthatatlanul a legszegényebb s talán a legszegényebbek között van az egész Romániában. A magyar impérium alatt is a kormányzat, nem azért, mintha

talán kedvezett volna e megyének — nemcsak hogy jövedelmet nem kapott e megyéből, hanem arra, havonként tekintélyes összegű „ellátmány“ kiutalásával, nagyon is ráfizetett.

Ha még van hivatalos irat a magyar időkől a pá. igazgatóság irattárában, erről az adminisztrátor ur meggyőződhetik. A felelősségi jog, igaz, az adózó legelementárisabb joga, de én szeretném azt a csodaszámba menő adóalanyt látni, a kinek adója felelősség folytán kevesebb lett!

Nem akarjuk irigyelni a hivatalosolgák fizetését, hiszen mi is tudjuk, hogy munkájuk gyümölcse száraz, fekete kenyér, de azt igen is állítjuk, hogy ha e városban száz hivatalosolga állás ürülne meg, legalább is kétszáz iparos megpályázná azokat.

Az adminisztrátor ur a mi helyi viszonyaink közt idegen. Nem tudhatja, hogy itt e forgalmi zsákutcában a kereseti lehetőségek mindig minimálisak voltak. Nem vádoljuk szimpáthia hiányával, hiszen ezt nem tapasztaltuk. Lehet az is, hogy a honnan jött, ott rózsás az élet, lehet, ott színdígti tele van a bőség szaruja; de nálunk, ha figyelő szemmel néz itt végig, nem lát egyebet, csak nyomorúságos szegénységet és életküzdelmet. Fáradjon el csak az iparosok műhelyeibe, a kereskedők üzleteibe és látni fog nyugvó szárazságot és üres üzleteket. Tavasz van, pár hónap múlva szába hajt a vetés, kapa alá kerül a tengeri, — madár-fejt buza, satnya, sovány tengeriszár nem ad bő aratást, hanem ad négy ötszörös magot, aminek harmada ma már az államé. S aztán menjen el, adminisztrátor ur, Gyergyó és Csik felé, — de mégse menjen el, testi épségben ehetnek kár a járattan utak miatt, kérdezze meg a földmivelőktől s álta-

lában a polgárságtól, minő áldozatot hoznak mindazon dolgokért, amikért áldozatot hozni nem voltak szokva a legújabb ideig?!

S ha járása-keleése közben csodálkozva megállana s valaki azt kérdezné: „Adminisztrátor ur, abból a sok-sok millióból, amit e megye lakossága kiizzad, hogy nem jut arra, hogy utaink járhatók legyenek, miért kell nekem és sok-sok embernek vért izzadni, hogy még az állami iskola is megkapja a magáét s miért nem jut bár egy spró kis morzsa a mi feji kultúránk istépolására“... akkor, akkor, adminisztrátor ur, tudjuk, hogy megáll egy pillanatra s azt mondja a kérdező mérészkedőnek, — igazad van, jó ember, azon leszek, hogy kapj nagy teherbördő ellenében némi ellenértéket, vagy azon fáradozok, hogy olyan adóterhet kapj, ami alatt nem roskadsz össze!

V-6.

Bartók István emlékezete a Polgári Önképző Egyletben.

Arcképleplezési ünnepély március hó 27-én.

Kegyeletes szép ünneppel áldozott a múlt vasárnap délelőtt a helybeli Polgári Önképző Egylet utolsó előtti érdemes elnöke, néhai Bartók István emlékének. Olajfestésű arcképét, melyet találó hűséggel, művészi felfogással, Haáz F. Rezső ref. koll. rajztanár festett meg — sok elismeréssel méltányolt művészi munkájának érdemét ezzel is jelentékenyen gyarapítva — ez alkalommal leplezték le az egyesület helyiségében. A megjelenteknek a nagy termet zsufolásig töltő tömege, kegyeletteljes, komoly magatartása, az alkalom szereplőinek meghatott szava

Levél a szerkesztőhöz.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Sokszor elgondolkozom azon, vajjon mi is volna akkor, ha újságokat nem szerkesztenének, s a fölünk távolabb történő eseményeket mi meg sem tudhatnánk. Talán éppen csak véletlen folytán juthatna egy-egy szenzációs eset tudomásunkra, amit beszélgetés, társalgás folyamán juttatna értésünkre esetleg egy valaki, kinek a szavahihetősége is kétségs. Hogy mennyire suták, tájékozatlanok lennének az emberek ha sajtó nem volna, azt hiszem, erről írni nem is kell. A jelenlőségét földleleges ma már magyarázni. Valljuk meg őszintén, hogy a XX-ik században a lapokból csak a szenzációs eseményeket: rémregényeket, gyilkosságokat, egy-egy irigylet emberi nagyság tragédiáját szeretik olvasni az emberek: olyanokat, amelyek izgatták az ember izgalmaikhoz szokott kedélyét. Világhíres tragédiák pár nap alatt befutják a földkerekeget, s eljutnak mindenüvé, ahol csak kultúra van. Tömeggondolatok jönnek hozzánk messze-messze országokból, melyekből tanulni, okulni tud az ember. De jönnek igen sokszor olyan esetek is, amelyek megfertőzik még a levegőt is, melyet beszív az ember és ezeknek aztán hatásuk is romboló a megbízhatatlan, téves felfogású olvasókra. A betű fölemel, a betű öl!

Arról gondolkozom igen sokszor, hogy a sajtóban megjelent közlemények gyakran mennyire ellentétes véleményeket váltanak ki az emberekből. Pláne, olyan tudósító, vagy újságíró írásai után, aki méregbe mártott tollal ül az asztalhoz, hogy gondolatát világáá röpítse. Sok embernek — sok-

féle az itélőképessége, már aszerint, amint azt szűk, vagy tágasabb látókörre megengedi. Hogy pedig egyes országos, vagy pláne: világhírű gyilkosságok esetén milyen a sajtó magatartása, — ami aztán a közvéleményben talál visszhangra — arról szeretnék levelemben pár sorocskát írni.

Nem tudom, hogy más is úgy van-e vele, mint öreg fejem, de az bizonyos, hogy gyermekkorom óta későbbi öregségemig rokonszenvem mindig a gyöngébb iránt nyílvánult meg és soha nem az erősebb mellett, ki a küzdőtérre felebarájtát maga alá nyomva, azt agyba-főbe verte. Így fordult rokonszenvem annak idején gróf Stürgkh osztrák miniszterelnök felé, mikor Adler őt agyonlőtte. Pedig Stürgkh feudális főúr és miniszterelnök volt, hatalmas, centralizáló osztrák politikus. Obrenovic Sándor szerb király és neje tiszti összeesküvésnek lett áldozata szintén politikai okokból. Vagy hogy a közelebbi multból említek példát: Ferenc Ferdinánd trónörökös és neje. És feledhetjük-e eme kegyetlenségek megemlékezők Tisza István gróf meggyilkolását, mely örök szégyene és gyásza a magyarországnak? Mert a magyarországi lelkületétől az ilyen gyilkosságok elkövetése a képzelhető legidegenebb volt mindig. A világháborúban felült, meghibbant agyveleji emberek kellett ahhoz, hogy Tisza István neve is a politikai gyilkosságok rémséges sorozatába kerüljön bele. Luccheni Geniben a legideálisabb asszony-királynőt gyilkolta meg: Erzsébetet, ki még a légynek sem ártott, s kinek csak Bécsben nem volt nyugta — mert szíve a magyarok felé húzott. De sokat igen sokat lehetne felsorolni, mind hasonló esetet és amelyek világszenzáció erejével hatottak — ezek mind rész-

vétel és megilletődést váltottak ki az emberekből.

Az egykoru sajtó pedig szintén sietett felháborodásának kifejezést adni. Nem az uralkodónak, nem az államfőnek, zsarnoknak, vagy nemzsarnoknak szólt a részvét, de szólt az — embernek! Hát tehetett arról az orosz cár, hogy ő Romanownak született és nem orosz muzsáknak — születése és végzete lökte a legzsarnokabb uralom trónjára, hogy örök életében reszkessen, élete megmérgezett legyen a rettegetől — mikor éri utól elődei végzete: a nihilizmus gyilkos keze. Hát Sándor királynak, Stürgkhnek, vagy Tiszának gyilkosság áldozataivá kellett lenniük, mert azoknak születtek, a mik voltak és nem Pityi Palkónak, kiket a kutya sem vesz észre, az sem ugat meg? Kis zsánerű, alacsony gondolkozású emberek, szivtelenek agyában születtek meg a gyűlölet a nagyobbak, kiválóbbak iránt, amely aztán könnyűszerrel embert gyilkol, akár csak a kannibál, vagy a cseh-szlovákiai cigányok — egyik embert gyilkol bőszenből, a másik éhségre cailapítása szempontjából. De ezeknek s az ezekhez hasonló emberi gyilkolásoknak a sajtó sohasem zengett dicshimnusz — legalább mióta eszemem tudom és lapot olvasok, ilyenre nem emlékszem.

Nemrég egy erdélyi arisztokratát, kinek családja számai átnyulnak vármegyénkbe is: gróf Haller Jenőt lőtte sofförje agyon. Az okot nem kereselem, nem kíváncsiskodom, elég az, hogy meggyilkolták. Elég az nekem, hogy embert gyilkolt — az ember. S most ennél a gyilkoságnál akadt egy újság, amely helyet adott egy szerencsétlen végzetű magyar embert halála után is gyalázó cikknek, melyet epébe mártott

tollal vetettek papírra. Mi ez? Mily elfogultság, a humanizmus érzésének mily elfajulása, mely az embert vallás, rang, nemzetiség, születés szerint nézi, még egy gyilkosság elbírálásánál is, s ez elvakultságában még a gyilkoságot is szánkcionálni tudja. A jó izlés lázad fel az ellen, ki mást halála után is megrágalmaz. Hisz Európában, művelt nemzetek között élünk, vagy mi a szösz?

Ami pedig az emberi gyilkolásokat illeti, törvényes uton kellene ezek ellen hatni, szigorú elrettentő büntetéssel sújtani azt, ki gyilkolási szándékból a másik embertársának életére tör; oly büntetéssel, mely büntetéstől való rettegés még a legvadabb embert is megfélemlítse, csak a gyilkolás egyszerű elgondolásánál is. A társadalom ugyanis tudja a gyilkosság elkövetőjével szemben kötelességét... Azoknak pedig, akik akár nemzetiségű, faji elfogultságból, akár más okból magasztalni valót tudnak találni még most, a világháborús tömegpuenzitások kezdete után 13 évvel is az embergyilkolásban — s erről olyan értelemben cikket írogatnak, jó lenne végre szintén magukba szállani. A gyilkolás gyilkolás marad akárhogy, s aki az embert ilyen irányú szenvedélyeit simogatja, bátorítja, veszedelmes játékot űz. Mintha gyulékony anyagok közt tüzzel játszadoznék. Holnap ki tudja hol, ki ellen robban ki egy ilyen véletlenül szikrát kapott szenvedély. Esetleg oda pusztul maga a bujtogató is...

A kükküllővári kastélyban, a gyászoló családnál pedig minden erdélyi magyar ember, minden embereges érzésű ember őszinte részvéte összpontosult.

A Szerkesztő Urnak tisztelő híve: Egy öreg székelly.

mind annak voltak egységei kifejezői, hogy a becsületas munkában, a köz célokért is folytatott tevékenységben eltöltött élet nem multhat el nyomtalanul, megmarad alkotásai, példaadó cselekedetei hatásában, a későbbi nemzedékek megújuló kegyeletes elismerésében.

Az ünnepélyt a rendezőbizottság nevében Bíró Lajos tanár nyitotta meg fél 12 óra körül, a következő lelkes és gondolatokat keltő, rövid beszéddel:

Bíró Lajos megnyitó beszéde.

Régi szokása minden népnek, hogy azoknak a férfiaknak az emlékéit, akik a közélet terén önzetlen munkálkodásukkal érdemeket szereztek, megörökítik, hogy nemes tetteiknek emlékezte éljen az utódokban is és példájuk másokat is hasonló, önzetlen, nemes cselekedetekre sarkaljon.

A régi görögök és rómaiak az elhunyt kiváló férfiakat dalokban dicsőítették, az ősöknek képeit lakásukban helyezték el, hogy mindig lássák azokat és példájukon buzduljanak. A nemzet nagyjainak, a köz- és társadalmi élet kiválóságainak pedig szobrokat emeltek, oszlopokat állítottak, tetteiket, érdemeiket megörökítő feliratokkal.

Ez a szép, kegyeletes szokás megvan napjainkban is, sőt általánosabb lett annyiban, hogy nemcsak az egyes nemzetek nagyjainak jár ki az őket megillető tisztelet, kegyelet és emléküknak a megörökítése, hanem azoknak az érdemes társadalmi egyéneknek is, akik bár szűkebb körben, de önzetlenül és eredményesen munkálkodtak egy-egy intézmény, egy-egy egyesület megalapozásán, előbbvitelén és felvirágoztatásán.

Tisztelet, hódolat illeti meg a népek javán munkálkodó acélos jellemű államférfiakat; a nagy feltalálókat, a kiváló tudósokat, akik a tudomány fátylát megfogtatva, az emberiség javára áldozzák fel munkás életüket. Tisztelet, hódolat illeti meg egy-egy nemzetnek azon remekirőit, kozenus költőit, akik, mint a nemzeti öntudat tüzes ébresztői, a nemzet lelkét szölgatják meg a csüggedés, a szomorúság, az elernyedés napjaiban is. De tisztelettel, hálával és kegyelettel kell adoznunk az iparos társadalom azon kimagasló alakjainak is, akik iparuk emelése, előbbvitelével mellett polgártársainak élére állanak, nem személyi hiúságból, hanem azért, hogy rendjüknél tagjait tömörítsék s a szellemi haladás befogadására a kebleket fogékonnyá tegyék.

Székelly anyavárosunk iparos társadalmának ilyen kiváló egyénisége volt Bartók István, a Polgári Önképző Egyesületnek 1926. május 14-én elhunyt elnöke, akiben a kézi munka szeretete egyesült a szellemi munka megbecsülésével. Akiben a szív nemcsak szép családjá boldogításáért dobogott, de szeretetének melegét kiirasztotta embertársaira is. Aki ott volt egyesületünk bölcsőjénél, vasenergijával munkált annak fejlődésén a nehéz időkben, mint elnök a virágzásnak olyan fokára emelte, hogy az nemcsak házat tudott szerezni magának, de egy olyan humanus, szociális intézményt is megvalósíthatott, mint a temetkezési segélyalap.

Enek a szerény, de munkás, nem címért, de önzetlenül dolgozó egyéniségnek emlékéit felújítani és maradóan megörökíteni jöttünk ma össze szerény háziünnepünkre, amikor a fű másodszer zöldül ki sírjára, — a Háaz Rezső festette képének leleplezése alkalmából. Ha újból látni fogjuk nemes, harmónikus egyéniségének képmását, ha megújul szép pályája, önzetlen munkálkodása és kristálytisza jelleme Gyerkés Mihály tagtársunk ihletett emlékbesező nyomán, akkor mi is határozunk el, hogy a megboldogulthoz hasonló önzetlenséggel, szeretettel, irigységet és kicsinyeskedést félretéve fogunk munkálkodni egyesületünk javára.

Ezen gondolatokkal Bartók István volt elnökünk képének leleplezési ünnepélyét, a megjelentek szives üdvözlése mellett, a rendezőbizottság nevében, ezennel megnyitom.

Az ünnepély további lefolyása.

A mély hatást tett beszéd elhangzása után Kovács Gerő mondotta el lapunk szerkesztőjének ez alkalomra írt versét, melyet emlékezet okából,

más helyen szintén közlünk. A szavalt után a tulajdonképpeni emlékbesező következett, melyet Gyerkés Mihály mondott, s amelynek elhangzása közben hullott le a lepel a Bartók István ábrázoló sikerült festményről. A jelen volt özvegy, a nagyszámú megjelent család, s általában az ünnep egész közönsége mély megindulással szemlélte a polgári tisztességet, értelmet sugárzó, jól ismert vonásokat. E meghatottság közben folytatta és fejezte be beszédét Gyerkés Mihály, amely magvas gondolatait, adatokat, a mult nevezetes mozzanatait felölelő tartalma folytán szintén méltó a megörökítésre. A beszédet ezért a jövő számban közöljük.

A lélekemelő ünnepélyt Rájk József zárta be, rövid beszéddel, melynek magvas, szép szavai ismét kifejezték azt az erkölcsi komolyságot, tanulmányokon fejlesztett erős intelligenciát, amiről ez a derék fiatal iparosmester már nem egyszer tanúságot tett, s amivel ezáltal éppen a néhai Bartók István szelleméhez is méltónak bizonyult.

A ferencrendiek Székelyudvarhelyen.

Az utolsó idők.

Csiszér Elek csak egy esztendeig volt Székelyudvarhelyen. Utána a házfőnökséggel örökségét P. Dávid Antal vette át, aki a kezdet kezdetén Csiszért felkarolta, biztatta és több kolostor megreformálásában vele együtt dolgozott.

Dávid Antal ekkor már öreg ember volt (1818 szept. 27—1900 máj. 14.) s ő se kifelé, se befelé sokat nem tehetett, de őrt állott, hogy a kolostor a megkezdett útról le ne térhessen s ezt annál könnyebben tehetette, mert olyan munkatársakat kapott maga mellé, mint az ezermester Kóry Ottó és a kibontakozni készülő Trefán Leonard, aki ekkor csak végzett teológus volt.

A belső szellemet a külső javításokkal akarják alátámasztani. Először a templom kerítésén kezdik a restauráló munkálatokat s erre a célra

Ferenc József magyar király magánpénztárából kétszáz forintot folyósít s ez az alap, melyre támaszkodnak. Azután az orgonára kerül a sor. 1897-ben a piac felőli részről kitelepítik az inasiskolát s a kolostor javítóintézetét jellegzet nyert, mert két bűnbánatot tartó aposztata papot helyeznek el benne és jelöltek hoznak Udvarhelyre.

A kolostorban, a kolostor körül sok lim-lom, sok javítani való akadt, melynek eltakarítása P. György Józsefre várt, aki nyolc esztendeig állott a kolostor élén (1900—1908.)

Az ő udvarhelyi tartózkodására esik a Szent Antal-szobor felállítás, melyet 1899-ben egy márfalvi nő, Szabó Mária állítat fel és ennek következménye, hogy a város szegényei közül hetenkint hetvenen kapnak egy cipőt, mely akkor 20 krajcár értékét képviselt. Az ő nevéhez fűződik a templom kijavítása, kifestése, a toronygombos és a kolostor északnyugati szárnyának kiépítése, az elemiskolások kedvenc játszóhelyének, az 1759-ben épített füzékhöz vezető hosszufolyosónak lebontása, mely az utcai frontnak volt meghosszabbítása.

Mind ez sok pénzbe került. Ha a ház történetének megfelelő éveit kezdem lapozni, megvan a felelet, hogy honnan szereztek össze azt a 11827 koronát, mit különböző címeken kifizettek. A városi polgárok közül nagyon soknak nevét örökítette meg a krónikairó, akik szerény adományukkal hozzájárultak az Isten házának szépitéséhez. A jelen esetben nem muszáj hatom el megemlékezni arról sem, hogy voltak iparosok, kik a váltalt munkát minden ellenszolgáltatás nélkül végezték el és azután is, ha a kolostor valamit végeztetett velük, mint részük-ről majdnem kötelességszerű teljesítményt, úgy tekintették és semmit fel nem számítottak. Ilyen köztisztelőben álló iparos volt a többek között a mult esztendőben elhunyt Bartók István, ki nek neve áldott legyen részünkről is. Sok volna az adakozók névsorát felsorakoztatnom, de azt is megjegyezni kívánom, hogy az egyes magyarországi káptalanokon kívül a Habsburg-család összes főhercegei és főhercegnői szerepelnek adományaikkal.

ALKALMI VERS A MUNKA HÖSÉRŐL.

Néhai Bartók István arcképének a Polgári Önképző Egyesületben 1927 március 27-ikén történt leleplezésére. Írta: Tompa László.

Egy ember. Él s halt. Meglehet, csak ennyi,
Mindaz, mit róla följegyzett a kéz —
A kéz, mely int és intéz. De vajjon mi
Rahagyhatjuk, hogy ennyi az egész?
Hisz aki sirban, hogy többé ne lássuk:
Közülünk volt egy, — nemrég földi társunk!

A teremtsenek, igaz, vége nincsen,
S előtte egy-egy élet semmisen —
De mi, kik szűken osztottunk a kincsen:
Támaszt keresünk valamennyien,
Mértéket, mely mutatja, hol az érték?
Egy pontot, amely megnyugvást ígér még!

De hol e pont és hol kivált e korban,
Melyben föld reng és falak omlanak,
S a szeretet, a jószág megüportan
Senyved, míg ködben fuldoklik a nap?
Ez új özöndben, megviselt szívünkkel,
Min csünghetünk még, bizva: nem veszünk el?

A munka és a tisztesség! — e kettő,
E két-egy erény az a bárka, mely
El nem merül, s a vesztünkkel ijesztő
Vizek fölött is győztesen emel — —
Mondom, testvérek, minket is e bárka
Juttat még egyszer egy új Araxátra!

Tisztesség, munka! Hát ha láttok embert,
Akinek dísz e a két erény:
Előtte mélyen hajtsatok fejet, mert
Hős ő, — különben akármily szerény.
Hőse egy sülyedt, hősnélküli kornak.
Munkált rajta, ha szebb lesz majd a holnap!

S ezért az ilyen nemcsak életében
Méltó, hogy számon tartásák életét —
De hogy utóbb is, képbe, s példaképpen,
Idézzé új meg újabb nemzedék.
S ő megidézzé: hasson — úgy amint ma
Ünnepünk hőse ránk hat: bátorítva!

A kolostor anyagi ügyeinek intézésében nagy befolyást gyakorolt Varga Sándor szeméremi régens, a szellemekben Soó Gáspár főgimnáziumi igazgató és a gazdaság körül Biliat György városi polgár, akiket a kolostor hálából konfrátereké (világban élő testvérek) neveztetett ki.

Sokan emlékezhetnek a taksás helyek e pereire. Őt esztendő vett igénybe (1901—1906), míg a kellemetlen ügy a kolostor tulajdonjogának elismerésével befejezéshez jutott.

A kolostor mostani alakját P. Kelemen Ágoston házfőnöksége alatt 1913 nyarán és őszén kapta. Az előbbi és mostani építkezések mestere Pák József volt.

A kolostornak további élete oly közelfekvő eseményeket tartalmaz, melyek szemünk előtt voltak és folynak le s azért most megemlékezést nem érdemelnek. Még csak annyit említek meg, hogy a kolostornak jelenleg van öt pap, három segédtestvér rendtagja, három koayha-kisegítő és harminc papjelölt tagja.

P. Beres Fortunát dr.

A vármegyei tanács is megmozdult a kivándorlás csökkentése érdekében.

— Ugron Ákos indítványa. —

Évek sora óta szomorúan látjuk — tettük is óvó, figyelmeztető szó tárgyává több alkalommal — azt a nyugtalanságot, azt a legtöbbször hiúnak bizonyuló reménykedést, amely székelly testvéreink közül otthonából, szülőföldjéről annyit utnak indít, hogy Amerika különböző részein (mostanában különösen Braziliában, Kanadában) keresen jobb boldogulást, talpraállást itteni elesett helyzetéből. A legtöbbször még teljesebb anyagi, testi-lelki tönk-rejtás az eredménye, utólag százszor is megbánt vállalkozásuknak.

Azonban azért mégis mindig akadnak olyanok, akik itteni nehéz helyzetük, eladósodottságuk kergetése, amitő, csak a maguk közvetítői jutalékát ügyelő ügynökök hazug csábításai folytán nekivágnak a keserves utnak. Igaz, elismerjük, a megélhetés itt sem valami könnyű, a válságos gazdasági helyzet, s a főként Keresztur-vidékét érő marhávásárlási ügylet miatt sokaknak éghet itt is a talpa alatt, de mégis mindenképp óvnunk kell, gadoolja meg: Amerika forró égőve alatt, gyurai poklában nem sokkal jobban fog-e égni egész teste, rongálódik-e életerejé, anélkül, hogy a roppant nagy utazási, közvetítői és megélhetési költségek mellett, valamit hazahozni is összegyűjtögethetne!

A károk és veszedelmek ilyen meggondolása, az újabb vidékenkiat ismét előfordult kivándorlási esetek arra készítettek a vármegyei tanácsot is, hogy ezzel a szomorú kérdéssel komolyan foglalkozzék, s az Ugron Ákos, a közgazdasági bizottság előadója, által készített javaslat alapján beavatkozó lépések megtételét határozza el. Ugron Ákos javaslata, melynek értelmében a tanács határozott, a következő:

Odorhelumegyében 1925-ben kezdődött fokozottabb mértékben az Amerikába való kivándorlás, az 1926-ban lényegesen emelkedett, 1927-ben pedig még fokozottabb mértékben tart. (Statistikai adatok).

Ha megfigyeljük, láthatjuk, hogy a kivándorlók legnagyobb részben Cisztur vidékéről valók. Mindenki előtt ismeretes Rosmann Jenő mihaileni lakos földbirtokos és szeszgyáros ominózus marhaszállítási ügye, mely egy kereszturi bank, két nagybirtokos és 50—70 jómódu kis- és középbirtokos nagymérvű anyagi károsodásával járt. Hogy Rosmann könnyelmű üzleteinek szomorú vége, mely a megye lakosságának 20—40 millió leu kárt okozott, vajjon a rossz konjunktura következménye, vagy pedig vétkes manipulációk folytán történt, ezt felderíteni nem a mi feladatunk, ez a független román kir. bíróság dolga. De igenis kötelességünk, Tisztelet Megyei Tanács, az erkölcsi és anyagi támogatása ezeknek az önhibájukon kívül a tönk szélére jutott embereknek, kik jóhiszeműségük áldoztai lettek. Kötelességünk a lakosság-nak e további tömeges külföldre kíván-

dorlását megakadályozni. Ha összehasonlítjuk az Amerikába kivándorlottak névsorát a Rosmann-ügyben károsodottak névsorával, láthatjuk, hogy a kivándorlók legnagyobb részt Rosmann áldozatai. Lehetővé kell tennünk, hogy a bírósági eljárás, mely hivatva van fényt deríteni ezen bonyolult ügyben és egyszerűsíteni nekik a lelki nyugalmat is visszaadni, minél előbb lejárjon. Egy támogatónk elsősorban pedig abban kell álljon, hogy ezen szerepcsélen áldozatokat olcsó kölcsönhöz juttassunk.

Ne keressük, Tisztelt Megyei Tanács, ezt a kölcsönt külföldön, keressük hazánkban. Táruk ezen szerencsétlen, másfél év óta 28—35%-os kamatterhek alatt nyögő áldozatok rettenetes anyagi katasztrófáját kormányunk elé és főleg Öngyméltósága Averescu miniszterelnök ur elé, hogy az állam legfőbb pénzügyforrása: a Banca Nationala utján olcsó kamatlábu kölcsönhöz juthassanak.

Határozati javaslatom, hogy kérjük fel a megye prefectusát, szenátorait és képviselőit egy, a károsultakból alakított küldöttségnek Averescu tábornok miniszterelnök excellenciája elé való vezetésére, ezenkívül, hogy azt az igazságügyminiszter és pénzügyminiszter ur Öngyméltóságai színe elé is elvezessék.

Hát már sehogy sem jó?

Száz leut a zürichi pénzpiacra a legutóbbi napokban 3 és fél svájci frank körüli összeggel fizettek, ami pénzünk értékének ujabbi hatalmas áremelkedését jelenti.

És mit látunk ugyanezeken itthon? Erős ijedelmet és riadalmat ez áremelkedés miatt mindenfelé. A pénz, az üzleti világ emberei nagy aggodalomban, panaszkodnak, hogy ha ez még soká így tart, óriási bukásoknak, tömeges tönkremenéseknek kell következnie. Hogy, azt mondják, a kereskedők így nem merhetnek dolgozni, semmit csinálni, hitelezni, kölcsönt felvenni, árukat rendelni. A leu esetleges további értékemelkedése ugyanis a kölcsön visszafizetések, az áru eladásakor teljesen tönkretetheti őket és így tovább...

Az érdektelen, a felületlen szemlélő eleinte meglepődik, csodálkozik, hogy hát mi ez? Ugy elkényesedtünk, hogy már így sem jó, úgy sem jó nekünk. A míg a leu rosszul állott, esett, agódtunk és panaszkodtunk amiatt. Most meg kétségbe esünk az emelkedés miatt. Mikor volt, illetve van tehát igazunk?

Akkor is, most is! Mert a kereskedőknek, a pénz- és áruforgalom lebonyolítóinak előbb érintett panaszokdásai, aggodalmi mind helyt állanak. A leu évek óta tartó szeszélyes föllehullámzása, esése, úgy mint emelkedése, megakadályoz minden komoly és szolid számítás, tervezést. Hogy kalkuláljanak holnapra, mikor sohasem tudhatják, mire virradnak holnap? Ezért kell, és indokoltan tartózkodniuk minden nagyobb tevékenységtől, reudelésától, befektetéstől, s főként ezért magas a kamat, a mi mind viszont az árucserére, forgalomra hat bénítólag, ez meg a termelés további folytonos csökkentéséhez vezet.

Van-e tehát kiút? Van. A leunak minél előbbi, akár alacsonyabb, akár magasabb színvonalon való állandósítása, megszilárdítása. Ez aztán visszahozza az elvesztett bizalmat, nyugalmat; az emberek látván, hogy lehet számításra élni, dolgozni — számítani és dolgozni fognak tovább és mind intenzívebben. Erre, vagyis a leu minél előbbi stabilizálására kell tehát a kormány mindent áron törekednie!

Felhívás hűvétli határkerületre. Mindazok, akik a szokásos hűvétli határkerületben részt óhajtanak venni, ebbeli szándékukat Szentpétery Jánosnál, Bethlen-utca 17 szám alatt jelentésük be.

A közönség köréből.

Válasz egy baptista támadásra.

A szerkesztésem alatt álló „Harrangzó” c. ref. vallásos néplapban, amely a „Székely Közélet” református olvasóközönsége előtt sem volt ismeretlen — a tél folyamán, hit- és egyházvédelmi célzattal „Meg kell-e még egyszer keresztelkedniük?” címen egy cikket tettem közzé, melyben a szóban levő kérdést egy református és baptista ifju között lefolyt párbeszéd alakjában tettem szemléltetővé. A cikk hangja, egyes kifejezései és hasonlatai — úgy látszik — nem tetszetek bizonyos baptistáknak, aminek írásban is kifejezést adtak. Nevezetesen a Nagyváradon megjelenő „Szereget” c. keresztyén szelleműnek írt baptista folyóirat 5. számában ugyancsak „Meg kell-e még egyszer keresztelkedniük?” címen ifj. Bordás I. aláírással egy cikk jelent meg, amely durva, személyeskedő és sértető módon próbálta a baptisták igazát bebizonyítani. A nyílt támadás nyílt feleletet provokált ki, amit a „Székely Közélet” olvasói számára a következő három pontban óhajtok leszögezni:

1. Hivatkozással a biblia szavaira: „Senkinek gonoszról gonosszal ne fizessetek” — azokra a mocskolódásokra, melyekkel személyemet illetően ifj. Bordás I. a „Szereget” c. baptista keresztyén szellemű folyóiratot felekeztette, nem felelek. Ha méltóképpen akarnék felelni, beszennyezném ezáltal kezem és lelkeket. Ezt pedig nem akarom megtenni.

2. Cikkirő főképpen azt kifogásolta, hogy miért neveztem én a baptisták keresztelési szertartását cirkusznak? Ma is annak nevezem. Nem a keresztiséget, mint szakramentumot — ami előttem is van legalább olyan szent, mint a baptisták előtt, hanem azt a módot tartom én ma is cirkusznak, ahogy a baptisták a keresztelési szertartást végrehajtják. Különben ítélje meg bárki!... Ahelyett, hogy csöndben, zajtalanul, maguk között végeznék el, mit csinálnak? Előre publikálják közelben és távolban a rendkívüli eseményt. És ha ideje elérkezik, mesterségesen csóditik össze a tömeget. Ének- és zeneszóval járják be a falut. Mi kell egyéb a népeknek? A látványosság mindig vonzó erővel bírt. Gyermekek, ifju, vénasszony, sőt még komoly emberek is mennek a menet után, akiknek semmi közük az egészhez, — csupán azért, hogy lássák, mi lesz ebből? Aztán megérkeznek a vízhez. Némelyek kelet távolban helyezkednek el, mások közelebb húzódnak. A gyermekek és ifjak — ki a korlátokon, ki a fák tetején — nevetgélnek, hancuroznak. És a legszentebb lenne az egész szertartásból, a vízberakítás — a helyzethez egyáltalában nem illő megjegyzések és nevetgélések között megy végbe. Hát mi ez, ha nem cirkus — mondja meg nekem bárki, aki elfogulatlanul tud ítélni? És ezért egyedül a baptisták a hibások. Miért csóditenek össze mesterségesen olyan tömeget, amely lelkileg kellőképpen nincsen diszponálva?

3. Csodálkozom, hogy amikor ifj. Bordás I. annyira szívére veszi a cirkuszi beállítást — ugyanakkor megengedi magának, hogy nyíltan és leplezetlenül megsértse a romániai összes ker. történelmi egyházakat. Teszi ezt a következő esetekben:

a) A gyermek-keresztiséget leontással való gyakorlatát „fecsendezés” nek és „locsogtatás” nak nevezi.

b) A gyermek-keresztiséget „csak az emberek becsmérlésével tévelygés” nek minősíti.

c) Merészséget vesz magának így írni: „Krisztus egyháza nem állhat egy olyan vegyes társaságból, mint ma

állanak a keresztyén felekezetek”.

d) *Álkeresztiségeknek* nevezi az összes ker. történelmi egyházakat, „melyek csak elnevezésükben viselik a keresztyén bélyeget, de úgy a hitelvek, mint a gyakorlati életrendszer terén messze eltértek Krisztustól”.

Hát hol vagyunk, hogy egy keresztyén államban valaki így merjen írni? Hát van-e létjogosultsága egy olyan szektának, amely álkereszténynek nevezi egy ker. állam összes ker. történelmi egyházait? Hát azért adott a kormány működési engedélyt a baptistáknak, hogy most szabadon garázdálkodhassanak és sértgessék — nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül — az összes egyházakat? Méltán várhatunk erre feleletet a sértett ker. közvéleménytől s az illetékes egyházi és polgári hatóságoktól!

Derzsi Endre
Kisgalambfalvi ref. lelkész.

HIREK.

Április 2.

A vármegyei tanács

tavaszi ülésének befejező tárgyalásait március 28-án délelőtt tartotta meg Jodál Gábor dr. elnöklete alatt; a kormány részéről pedig Pop dr. subprefectus jelent meg. Másodszori olvasásban elfogadták az utalajavára szedendő taxákra vonatkozó szabályrendeletet, az Elekes Dénes dr. által javasolt módosításokkal, melyek azt célozták, hogy a mezőgazdaságban használt, lovas és szarvasmarha fogatok enyhébb megróvás alá essenek, mint a fuvarozással foglalkozó vállalkozók fogatai, automobiloknál pedig a teherautót kívánja erősebben megróni, az utat kevésbé rongáló személyautókkal szemben.

Főgalmi jelentőségére való tekintettel a Homorodalmás—Homoródszentmártont összekötő utat megyei utak vették át, majd Ugron Ákos javaslatára, sürgősség kimondása alapján, a aagymérveket öltött kivándorlás kérdésével foglalkozott a tanács, melyről más helyen külön cikket talál az olvasó.

Jodál dr. elnöknek a megyei tanács tagjaihoz intézett magvas beszéde után az ülés befejeződött.

Megtörtént a prefectusválasztás, melynek kilátásban lételeméről már a múlt számunkban megemlékezünk. A hét letelejeje kaptuk a hírt, hogy a kormány D. Christea vezérinspector prefectusi megbízásának egyidejű megszüntetésével, Gusu Andrást nevezte ki vármegyei prefectusává. Ez intézkedések folytán Christea vezérfelügyelő a prefectusi hivatalat már át is adta Pop dr. subprefectusnak. Tiszteletére, a helybeli román társadalom több vezető egyeniségének részvételével csütörtökön este bucsuvasora volt a Bukarest szállodában. Az új prefectus hivatalát néhány nap múlva fogja elfoglalni. A róla eddig érkezett információk szerint, erdélyi, brassói eredetű ember, s idáig egy szobeni pénzintézetnek volt főtitkárja. Akik ismerik, szives modoru, megértő embernek mondják, aki teljesen jól beszél magyarul is.

Kinevezés. Ștefu József volt adóhivatali főnököt pü. főellenőrré nevezték ki városunkba.

Az Erdélyi és Bánsági Tanácsok Egyesülete április 2-án, szombat a. e. 10 órai kezdettel ülést tartott, melyen az egyesület újjászervezésének kérdését vitatták meg és az egyesület vezetését választották meg. A gyűlés lapzártakor még nem ért véget.

A helybeli felekezeti középiskola hűvétli szünete április 13-ól április 26-ig tart bezárólag.

Elhaltak legutóbb *Belger* Gusztáv cipész, március 27-én, 46 éves korában. — *Zenglicsek* Lajosné Kocsis Lina 31-ikén, 76 éves korában. Temetésük nagy részvét mellett folyt le.

A Polgári Önképző Egylet befejező Szabad Liceumát vasárnap, április hó 3-án d. u. 3/3 órakor tartja meg a kollégium nagytermében. Ez az előadás kizárólag a helyi iparosság immár égetőnek mondható problémáinak van szentelve. Iparosok és az iparosság vezetői közé tartozó szakemberek fogják elmondani véleményüket az aktuális kérdésekről és a segítés módjairól. A felvetett kérdések: az iparbank, az állandó árumintaház, a tanonc- és kántárügy, a vásárok, az ipari szövetkezés, a betegsegélyezés, az iparosság statisztikai és prosperatív áttekintése, — s mint előadók: Kovács Lázár, Gyarmathy István, Csiki Albert, Nagy János, Rájk József, Benedek Géza dr., Hinkelér F. Ákos dr., Kassay F. István dr. szerepelnek. Minden iparosok és az iparosság kérdései iránt érdeklődő egyének megjelenésére számít az Egylet vezetősége.

P. Olasz Péter lapunkban is jelzett előadását március 28-án este tartotta meg a főgimnázium tornacsarnokában a szülők és felnőttek részére nagy közönség jelenlétében. Az előadás tárgya a serdülőkor pedagógiája volt. Több mint egy óras, lebilincselő, nagy figyelemmel hallgatott előadásban mutatott reá azokra a változásokra, amelyekben az ifjuság a serdülő korban átmeny. A tapasztalt pedagógus szakavatottságával adta meg a szülőknek azokat a tanácsokat és utasításokat, amelyeknek követésével az ifjakat könnyedén át lehet segíteni a serdülőkor veszedelmein. Az időszéri előadásért az egybegyűlt közönség nagy elismeréssel adózott a tudós jezsuitának.

Ötszáz egyént avatott a Szent Kereszt Hadseregének tagjává március 25-én P. Trefán Leonárd szép egyházi ünnepség közepette. A tagváltást megelőzőleg három napon át szívhez szóló beszédekkel készítette elő a tagokat a lelki megújodást célzó szép ünnepségre.

Antialkoholista propaganda-előadás. A helybeli Good-Templárrend 5. számú magyar páholya, f. hó 10-én, vasárnap d. u. 2 órai kezdettel tartja első ismeretterjesztő előadását, az alkohol pusztító hatásáról, a Bukarest-szálló nagytermében, hová a városi és vidéki közönséget nemre való tekintet nélkül tisztelettel meghívja. Műsor a következő: 1. Megnyitó beszédet mond: Kerestély Gyula, a helybeli páholy főtemplárja. 2. Az „alkoholizmus és intellektualizmus” előadás, tartja: Zoltán Sándor homoródszentmártoni unit. lelkész. 3. Orvosi előadás az alkohol pusztításairól, tartja: Dienesch Hugó dr. járási orvos. 4. „Az alkohol káros használata a családi és társadalmi életben”, előadó: Laczkovits Albert, a segesvári magyar páholy főtemplárja. 5. „Az antialkoholizmus és az ifjuság nevelése” címen előadást tart: Jaklovsky Dénes lic. tanár. 6. A nők szerepe az antialkoholista mozgalomban. Előadó: Ébert András lic. tanár. 7. Bezáró beszédet mond: Szabó Gyula, a helybeli páholy titkára. — Előadás után, este 8 órai kezdettel, az idegenből jött testvéreink tiszteletére műsoros tea-estélyt rendezünk a Lapka-féle vendéglő elkülönített helyiségében, amelyre az érdeklődő közönséget szintén meghívjuk. Kérjük a m. t. közönséget, hogy minél nagyobb számban jelenjen meg mindkét összejövetelünkön. *I. O. G. T. vezetősége.*

Str. Saguna (Bálint-u.)

48 sz. alatti épületes belsőség (2 szoba, konyha és mellékhelyiségekkel, 330 □ öl ter.) eladó. Értekezhetni dr. Jodál, dr. Wenetsek ügyvédek irodájában.

Olcsó áruk
Hirsch Rudolf

divatüzletében:

1 méter mosó marokin . 35 leu
1 „ 1 chiffon . . . 40 „
1 „ mosó krep delin 38 „
1 „ 1 zefir . . . 45 „
1 m. tiszta gyapju férfi szövet 300 L.

Siessen mindenki szükségletét beszerezni, míg az olcsó áruk tartanak!

A Berlinben rendezett erdélyi népművészeti kiállítás szép sikeréről számolnak be lapközlemények, tudomásunkra jutott magáninformációk egyaránt. Mi előre vártuk, jósltuk ezt a sikert, miután mindig is hirdettük, állítottuk, hogy menyny tehetőség, érték rejlik népünkben, földünkben és földünk felett. S hogy ezt most olyan hatalmas nép hatalmas fővárosának kényes izlésű közönsége is elismerőleg veszi tudomásul, csak megerősödhetünk önbizalmunkban, igazunk hirdetésében, egyttal azt is remélve, hogy ez az új dicsőség népünket is ősi erői fokozott kifejtésére fogja ösztönözni. Hát hogy is ne! Tessék elképzelni egy mintegy 4 millió főváros fejlett kultúrájú lakosságát, amely sorban jár csodájára az erdélyi népi himzéseknek, varrottasoknak, székely népünk fafaragás-munkáinak, kályháinak, s egyéb holmijainak! Különösen a művészettel foglalkozók, tanárok, iskolák növendékei látogatták és látogatják tömegesen a kiállítást, melynek nagy termében 4 fülkében van elhelyezve Erdély népművészetének válogatott termései. Közte egyttesen Toroczko népének és a székely nép művészetének érdekes eredeti alkotásai, Haáz Rezső művészi elrendezésében, mely elrendezés maga is általános méltánylást vívott ki, már a kiállítás megnyitásokor. A megnyitáson különben a kormány részéről Becker miniszter vett részt, számos politikai előkelőség, köztük Nanu román követ jelenlétében. Már ekkor erős érdeklődést keltettek a kalotaszegi varrottasok és a székely fafaragásos művészetnek a mi néprajzi muzeumunkból oda-szállított egyes darabjai, a kecseti kapu, járom stb. Mindezekről különben Haáz tanár, felkérésre, több estén nagy tetszéssel fogadott előadást is tartott, amelyek még fokozták az érdeklődést népünk műalkotásai iránt. A kiállítás Berlinben 6-ikán zárul, ez időszert tárgyalások folynak, hogy annak anyagát Münchenben is beintassák.

Nagy hatású vallásos estélyt rendezett a múlt vasárnap, a zeuffolt koll. imateremben, a helyi ref. egyház, amelynek fő vonzóereje Pilder Mária és Imre Lajos dr. teológiai tanár szereplése volt. Utóbbi a bibliából olvasott fel egy megkapó részt, Pilder Mária a nők igazi hivatásáról mondott lélekéből jött, megragadó beszédet. Érdekesen mutatta meg a női típusok két ellentétes végét az Éva-típus és a Mária-típus megajzolásával, nagy hatással és frappánsul mutatva ki az utóbbinak magasabbrendűségét az előbbi fölött. Szabó Judith ismert szavalói készséggel előadott, érzésteljes szavalata, Szabó Magda finom és rutinos zongorázása, a széphanu Szigethy Béla éneklése s lapunk szerkesztőjének versolvasása voltak a sikerült estély egyéb számai a megnyitó és zárószavakon kívül.

Ujabb súlyos vasuti szerencsétlenség történt, ezuttal vármegyénk széléhez közel: Héjjasfalván a szerdára virradó éjjel. Az állomáson átrobogó expresszovonat, hibás váltóállítás miatt behorogott egy ott álló tehervonatba. Több kocsi összezúzódott, s két halottja és több sebesültje van a katasztrófának, melyhez Böhm Jenő dr. városi főorvos is kihívták segílyt nyújtani. A hibás vasuti alkalmazottak és a forgalmi tisztviselő megszőktek az eset miatt.

A Hargita Testező Egylet évi közgyűlését vasárnap, f. hó 3-án délután 2 órakor tartja meg a sétatéri kioszkban, a következő tárgysorozat mellett: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Pénzügyi jelentés. 4. Gazdai és szertári jelentés. 5. Felmentvény. 6. Uj tisztikar választása. 7. Évi költségvetés megállapítása. 8. Indítványok. — Felkértenek az egyesület tagjai, hogy minél számosabban jelenjenek meg.

Tornaünnepélyt rendez holaap, vasárnap d. u. fél 6 órakor a ref. kollégium, volt tanítványok közreműködésével, a koll. tornacsarnokában, a nagyenyedi orsz. tornaünnepély költségeinek fedezésére. Az érdekes látványosságnak ígérkező ünnepély műsorát a plakátok közlik. Érdeklődő közönség megjelenését kérik, felülfizetéseket szívesen fogadnak.

A husárok maximálását a városi állandó választmány csütörtöki ülésében tárgyalván, ugy határozott, hogy a múlt havi árakat e hónapra is fenntartja.

Vesztett kutya garázdálkodott csütörtöki délután városunkban is, melynek szombatfalvi részében egy leánykát harapott meg. Majd miután Máté Ferenc a leányka védelmére sietett, őt is megmarat. A kutyáról, melyet különben Máténak sikerült agyonütnie, Lootz dr. főállatorvos megállapította, hogy vesztett volt. Ezért a megmaratokat a kolozsvári Pasteur intézetbe küldötték be.

Az Önkéntes Tűzoltó Egylet február havi nagy jelmezestélyével kapcsolatosan utólag még a következők fizettek fölül: Makó Sándor 50, Markovits N. 40, N. N. 40, Gyerkos Mihály 40, Putnok Márton 30 leut.

Piaci árak. A buza: 125—140, rozs: 90—100, árpa: 75—80, zab: 45—52, tengeri: 78—80, burgonya: 30—36, zabos búkköny: 60—65, tiszta búkköny: 85—100 leu vékánként.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság
Odorheiu—Székelyudvarhely

Meghívó.

A KÖNYVNYOMDA R. T. ODORHEIU
f. évi április hó 19. d. u. 5 órakor
tartja saját üzlethelyiségében
VIII-ik évi

rendes közgyűlését

melyre a t. részvényeseket ezennel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése az 1926. évi üzletéről, a zárszámadás előterjesztése, a nyereség felosztására vonatkozó indítvány és a felügyelő bizottság jelentése.
2. Határozathozatal a tiszta nyereség hovatartozása, valamint az igazgatóság, felügyelőbizottság részére adandó felmentvény tárgyában.
3. Esetleges indítványok tárgyalása, melyek a közgyűlés előtt két nappal az igazgatóságnak írásban bejelentendők.

A közgyűlésen résztvenni kívánó részvényesek tartoznak részvényeiket legkésőbb a közgyűlés kezdetéig a Könyvnyomda R. T. irodájában, elismervény ellenében letenni.

A felügyelőbizottság által megvizsgált zárszámadás az arra vonatkozó jelentéssel a Könyvnyomda R. T. irodahelyiségében közzémlésre van kitéve.

Odorheiu, 1927. április 2.

Bul. Reg. Ferdinand (Kossuth-u.)
116 sz. a. belsőség (3 szoba,
konyha, 2 istálló, 1 csür) és
3 holdnyi gyümölcsös és szántó el-
adó. Értekezhetni dr. Jodál és
dr. Wenetsek ügyvédek irodájában.

Nr. 1920 ex. — 1926

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 2528—926 și Nr. G. II. 3344—1926 a judecătoriei de ocol din Cristur în favorul reclamantului Dr. Jodál G. și tov. repr. prin avocatul pentru incasarea creanței de 1890 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 20 Aprilie 1927 orele 18 la fața locului în Cristur unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară porumb în valoare de 6400 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 1890 Lei capital, dobânzile cu 11%, socotind din 22 Maiu 1926 iar spesele până acum staverite de 1818 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzual art. LX. 1881 § 192.

Odorheiu, la 17 Mart. 1927.

Dubb, portărel.

Nr. 622 ex. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 2498—926 și Nr. G. II. 996—1927 a judecătoriei de Ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Albert Spitz și frații repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 50000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 21 Aprilie 1927 orele 16 la fața locului în comuna Sâncraiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară căruțe, mobilă de casă în valoare de 7700 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare

Pretenziunea care e de încasat face 50000 Lei capital, dobânzile cu 6%, socotind din 15 Apr. 1926 iar spesele până acum staverite de 10089 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzual art. LX. : 1881, §. 192.

Odorheiu, la 17 Mart. 1927.

Dubb portărel.

Nr. G. 800 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel aduc la cunoștința publică în senzual legii art. LX din 1881 § 102. respective XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare ș. a. motorbicleta cu 3 roată care în urma decisului Nr. C 313 din anul 1926 al judecătoriei de ocol din Ocland s'au executat în comuna Jonești în favorul executorului Felcsor Lukács domiciliat în Varghis repr. prin avocatul Dr. János Domokos domiciliat în Ocland împotriva executorului domiciliat în pentru încasarea capitalului de 400 Lei și acces. prin execuție de escontentare și cari s'au prețuit în 10000 Lei se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiunii, pe baza decisului Nr. C 313/926 al judecătoriei de ocol din Ocland se fixează termenul pe 6 Aprilie anul 1927 orele 15 p. m. în comuna Jonești la fața locului și toți cari au voie de a cumpăra, sunt invitați prin acest edict cu observarea aceia, că lucrurile sus amintite vor fi vândute în senzual legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 400 Lei capital, iar spesele până acum staverite de 384 Lei 45 bani și care se mai vor ivi.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții

și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzual art. LXI din 1908 § 20.

Data în Ocland, la 28 Mart. 1927.

A. Agyagási
delegat judecătoresc

Műszereszek, varrógép-és kerékpárkereskedők figyelmébe!

Saját érdekében közölje velem címét, hogy elküldhessem Önnek nagy viszonteladói árjegyzékemet.

(Árjegyzékemet csakis viszonteladónak küldöm.)

Wilhelm Hammer,

Arad

kerékpár, varrógép- és alkatrészek nagykereskedése Pišta Avram
Jancu 5—6.

Primaria Orașului Odorheiu.

No. 1030 23 III. 1927.

Publicație.

Se aduce la cunoștința publică, că primăria orașului Odorheiu ține licitație publică pentru arândarea faușului de pe drumurile comunale.

Licitația se va ține în ziua de 10 Aprilie a. c.

Condițiile se pot vedea la Primăria în fiecare zi între orele 9—12.

Prețul de strigare Lei 500.

p. Primar: Seful serv. adm.
Tamás P. Cataveiu

Dela Primăria com. urb. Odorheiu.

No. 1644—1927 adm. la 28 Mart.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința publică, că în ziua de 2 Maiu 1927 orele 11 a. m. se va ține licitație publică pentru dare în întreprindere a lucrărilor podețului din beton ce să va șeza în șanțul „Hohérárok” lângă Pišta de lemn.

Licitație va ține conf. legea Contabilității Publice.

Ofertele închise vor fi însoțite de garanție de 4% asupra prețului din oferta.

Informațiuni relativ la aceste lucrări, dă Serviciul Technic între orele oficiale.

p. Primar: Seful serv. Tech.
Tamás Török Arthur

No. 625—1927. ex.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 2593 și Nr. G. II. 4880—1926 a judecătoriei de Ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Rosenberg David repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 620 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 20 Aprilie 1927 orele 14 la fața locului în Porumbeni Mare unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară cai, căruțe în valoare de 41500 Lei. In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 620 Lei capital, dobânzile cu 10%, socotind din 16 Maiu 1926 iar spesele până acum staverite de 1788 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzual art. LX din 1881 § 192.

Odorheiu, la 17 Mart. 1927.

Adolf Dubb portărel.

No. 355—1927.

Hirdetmény.

Căpălnița község előljárósága közhírré teszi, hogy a Homoródfürdőn levő nagyvendéglő és korsmabáz f. évi április 20-án d. e. 10 órákor a község házában tartandó nyilvános árverésen 3 évre bérbe fog adni. A bérlet kezdete 1927 május 1. Kikiáltási ára a nagyvendéglőnek évi 20000 leu, a korsmabáznak évi 5000 L. Bányapénz 10%. Részletes feltételek az előljáróságnál megtekinthetők.

Căpălnița 1927 március 24.

Előljáróság.

Figyelem!

Fontos!

Részletrendszer!

Az utóbbi évek megváltozott gazdasági viszonyai következtében, kiterjedt vevőköröm tetemes részének — dacára mérsékelt árainak — nincsen módjában jó ruházatért egyszerre nagyobb összeget áldozni. Ezen körülménytől indítva elhatároztam, hogy hitelképes egyéneknek esetenként fizetési kedvezményt nyújtok. Ezen rendszer előnye, hogy **készpénzárakon** vásárolhat a t. vásárló közönség elsőrangú **női és férfi ruházati cikkeket** az érték egynegyedének lefizetése ellenében; a hátralékos összegeknek **havi részletekben** leendő törlesztésére fizetési határidőt adok.

Szenkovits J. utóda Degró Béla

Odorheiu.

Egy jó karban levő mokett-garnitúra **ELADÓ**. Értekezni a kiadóhivatalban lehet.

Legjutányosabb árban :
kútgyűrűket,
hidátéresz

vízvezető betoncsöveket,
víz tartályokat,
vályukat,
lépcsőket,
építőtömböket,
falvédő cementlapokat,
ablakpárkányokat

és minden a cement-szakmába vágó dolgokat készít, kitűnő minőségű

cementcserepet

tart állandó raktáron és a készítményekért felelősséget vállal

HERMANN OTTÓ

cementáru-telepe
Beclean—Székelybethlenfalva 20. szám.

Homok és kavics
szállítását

bethlenfalvi településekről a város bármely részére és bármily mennyiségben jutányosan vállalom.

Bolyai Gábor Dénes.

No. 1764 ex. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemanatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 3671 și No. G. II. 5544—1926 a judecătorei de ocol din Odorheiu în favorul reclamantului firma „Vico” din Sibiu repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 37269 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 20 Aprilie 1927 orele 12 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară oale de fier și zomanțite, sobe din fier etc. în valoare de 162.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Prenziunea care e de încasat face 37269 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 20 Februarie 1926 iar speșele până acum staverite de 5010 Lei 96 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, §. 192.

Odorheiu la 17 Mart. 1927.

Dubb portărel.

Prima gyökeres

szőlőoltványok és
nemesgyümölcsfák,
sétányfák

a legjobb minőségben és a legolcsóbban kaphatók:

Vityé Miklós

szőlő- és gyümölcsfa-telepén
Canadul Vechiu Județ Torontal.

Árjegyzék kívánatra.
Viszonteladó kerestetik.

Teherautómmal

fuvart vállalom az ország bármely részére, a legolcsóbb árért. Biztos kocsi, biztos sofför! Megrendelések **Fernengel Gyula** üzletében Bul. Reg. Ferdinand (v. Kossuth-u.) 19. sz. alatt teljesíthetők.

Szives pártfogást kér, tisztelettel:

Ifj. Fernengel Gyula.

Alunis-on — Székelymagyaroson özv. Elekes Györgynénél **ELADÓ** 16 méhcsalád és teljes méhészeti felszerelés.

Egy üzemben levő, keveset használt modern **vajgyári berendezés** eladó. Cim a kiadóhivatalban.

No. 729 ex. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemanatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 291—1927 și Nr. G. II. a judecătorei de Ocol din Odorheiu în favorul reclamantului firma „Meteor” repr. prin avocatul Dr. Váro G. pentru încasarea creanței de 2000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 13 Aprilie 1927 orele 10 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară casă de bani, stăagi, gramafon etc. în valoare de 73900 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Prenziunea care e de încasat face 2000 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 14 D.c. 1926 iar speșele până acum staverite de 731 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, §. 192.

Odorheiu, la 9 Mart. 1927.

Dubb portărel.

Huber Antal
sirkő-raktára

Odorheiu—Székelyudvarhely a városi villanytelep mellett.

Fagyálló kőfajtákból készít saját tervei szerint mindenféle kőfaragó-munkát, egyszerű formákban is, iparművészeti kivitelben is, jutányos árak mellett.

Nr. 727 ex. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemanatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 6623—926 și Nr. G. II. a judecătorei de Ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Banca Generală repr. prin avocatul Dr. Váro G. pentru încasarea creanței de 2790 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 13 Aprilie 1927 orele 11³⁰ la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară gramafon, casă de bani, stăagi etc. în valoare de 45000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Prenziunea care e de încasat face 2790 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 18 Nov. 1926 iar speșele până acum staverite de 1079 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, art. §. 192.

Odorheiu, la 9 Mart. 1927.

Dubb portărel.

Nagy választék női- és férfikalapokban a legolcsóbb árakon.

Schuller János utóda.

Eladó

6 szoba, 2 konyha és mellék-helyiségekből álló ház. Három szoba és konyha azonnal beköltözhető. Felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

Meghívó.

A „Cristur—székelykereszturkőri Önszegélyző Népbank”

55-ik

rendes közgyűlését

Székelykereszturon 1927 évi április 24-én d. u. 3 órakor

tartja hivatalos helyiségében, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatóság jelentése az 1926-iki üzletéről s ezzel kapcsolatosan a nyereségnyel osztásáról szóló javaslat tárgyalása.
2. Felügyelő bizottság jelentése.
3. Zárómadás és mérleg beterjesztése, letárgyalása, megállapítása, igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak 1926-ra a felmentés megadása.
4. Alapszabályszerű indítványok.

Cristur—Székelykereszturon 1927 február 4 én.

Az igazgatóság.

Teherautó-eladás.

Egy üzemképes „Fiat“-féle 2¹/₂ tonnás teherautó 1927 április hó 10-én d. e. 11 órakor a Transilvania-vendéglő udvarán Strada Principesa Elizabeta (Bethlen-utca) nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek eladatik.

Nr. 881 ex. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemanatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 6585—926 și Nr. G. II. 1311—1927 a judecătorei de Ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Nierenfel Samu repr. prin avocatul Dr. G. Gőnczy pentru încasarea creanței de 6862 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 30 Aprilie 1927 orele 16 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară scânduri în valoare de 5900 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Prenziunea care e de încasat face 6862 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din — iar speșele până acum staverite de 1782 Lei 50 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, §. 192.

Odorheiu, la 28 Mart. 1927.

Dr. Szabó sefportărel.

No. 726 ex. —927.

Publicațiune de licitație.

Subsemanatul portărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 6484—1926 și No. G. II. —1927 a judecătorei de ocol din Odorheiu în favorul reclamantului Baier Michael repr. prin avocatul Dr. Váro G. pentru încasarea creanței de 9550 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 13 Aprilie 1927 orele 12 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară vase, sobe, paturi etc. în valoare de 12400 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Prenziunea care e de încasat face 9550 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 1 Oct. 1926, iar speșele până acum staverite de 2230 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, §. 192.

Odorheiu, la 9 Mart. 1927.

Dubb portărel.

Concurs de licitație.

Trei copite de fap, otavă și luteră amestecată ce este posesiunea spitalului jud. Odorheiu și se află în grădina din dosul spitalului separat-separat se va vinde prin licitație verbală publică în ziua de 26 Aprilie a. c. la orele 12 la amiază aceluia care va oferi cel mai mare preț fa fata locului, pe lângă plata în numerar.

Odorheiu, la 27 martie 1927.

Diracțiunea spitalului jud. Odorhei.

Árverési hirdetemény.

Az odorheiu vármegyei közkórház hátsó kertjében levő és a kórház tulajdonát képező 3 boglya széna, sarju és lucerna folyó évi április hó 26 án déli 12 órakor tartandó nyilvános szóbeli árverésen külön-külön a legtöbbet ígérők azonnali készpénzfizetés mellett eladatik.

Odorheiu, 1927 március 27.

Kórházigazgatóság.

Értesítés.

Igen tisztelt vevőim és az érdeklődő közönség szives figyelmét van szerencsém ismételtelen felhívni

molykár elleni megóvó intézetemre

ahol tűz és betörés elleni biztosítás mellett, csekély díjösszegért elvállalom nyárara szőrméket, különböző téli ruhákat, perzsa és másfajta szőnyegeket molykár ellen.

Kérem tehát saját jól felfogott érdeükben szives pártfogásukat.

Ne mulassza el senki szőrmé és téli ruha darabjait hozzám megóvásba adni. Ugyanott tavaszi kabátokra és kosztümökre prém mérsékelt árban kapható.

Szives támogatást kér,

teljes tisztelettel:

Kassay F. Domokos
szücs.

Bul. Reg. Ferdinand (Kossuth-u. 20.)

Hirdetemény.

A homoródkeményfalvi unitárius egyházközség temploma és tornya javítási munkálataira: kőműves, bádógos és asztalos munkákra zárt írásbeli ajánlattal pályázatot hirdetek.

Pályázatok a Lelkészi Hivatalba adandók be, hol a munka-előírás és pályázati feltételek megtekinthetők.

Pályázati határidő április 15. Pályázatok közötti választás ideje április hó 19 én d. u. 2 óra.

Comanesti, 1927. március hó 27.

Koncz András
gondnok.

Kiss Jenő
lelkész.

Eladó a Strada Axente Sever (Rózsa-utca) 4 számú ház anyaga, a felső rész fa, alsó kő. Értekezhetni a kiadóhivatalban vagy a Strada Horia (Kornis utca) 21. szám alatt lehet.

Győződjék meg, hogy a legmodernebb és a legolcsóbb

BUTOROKAT

nálam szeresheti be. Hálószoba és ebédlő garnitúrák, plüs ebédlődiványok, hencserek nagy választékban raktáron vannak. Ugyszintén olcsóbb festett butorok és : : hajlított székek kaphatók. : : Rendeléseket olcsó árban és felelősség mellett vállalom.

Balázs Károly utóda
Garabás János
műasztalos.

Bulevard Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 27. szám.

Megérkeztek a jóhírnévű BRASSÓI gyapjuszövetek, melyek gyári árakban
 lesznek bárki részére arusítva. **kész kabátok, britesnadrágok, sapkák, vásznak, szőttések, ág- és asztalneműk,**
 Azonkívül elsőrangú minőségű **harisnyák, bőr-retikulók feltűnő olcsón kaphatók:**
LÖBL R. üzletében, Boulevard Regele Ferdinand (Kossuth-utca).

Egy házhely közvetlenül a
 Sétány mellett **eladó.**
 Felvilágosítást a Kiadóhivatal ad.

A ref. kollegium

tulajdonát képező, Bul. Reg.
 Ferdinand (Kossuth-utca) 12
 szám alatti épületes bősé-
 ség (Bárány-vendéglő) eladó
 s a kollegiumkerti tennisz-
 pálya bérbeadó.

Értekezhetni **Szabó Árpád**
 gazdasági felügyelő-tanárnál.

Faoltvány-eladás.

Eladásra kerül gróf Bethlen Ádám
 bonyhai fajsoklójából a 3 éves korú
 almaoltványokból:

Jonathán, arany pármén, londoni
 peping, ananász renet, batul, pónyik,
 Török Balint és piros Asztrachán, da-
 rahoként 50 leus árban, szállítva a
 Cristur-szekelykereszturi állomásig, a
 hol Dénes Fereocz állomásfőnök neje-
 nél mintoltványok megtekinthetők és
 rendeléseket elfogadnak. Rendelések
 ugyanott a vételárnak 25 percentje le-
 fizetendő. A hátralék az oltványok
 átvételekor ugyanott fizetendő ki.

A falkola kezelősége.

Amatőr-fényképezők!

Kérjék képes árjegyzékeket fényképezőgé-
 pekről és hozzávalókról. Eredeti gyári árak.
 Szétküldés egész Románia területén.

POLITZER fotoáruház, Careii-Mari.

Alapított 1896 évben.

Transilvania R.-t. üzletében

„FORD” egyedüli lerakat

a vármegye területére (Bul. Regele Ferdinand No. 56.)
 Telefon: Iroda 35, lerakat 40. — Sörgöncim: TRANSILVANIA, ODORHEIU.

„FORD” személyautók, teherautó-alvázak, autótracto-
 rozok az alacsony dollárárak mellett tavaszra már
 most is megrendelhetők. Mindenféle „FORD” autókalkatrések,
 Michelin és Pirelli gummik a legjutányosabb árakban
 kaphatók készpénzfizetés, megfelelő garancia mellett
 hitelben is, azonnali, esetleg későbbi szállításra.

UGRON AKOS FEDÉLCSERÉP- ÉS TÉGLAGYÁRÁBAN,

kézzel és géppel készített hódfarkú és Stadler féle hornyolt
 és Bohn 253 számú fedélcserep, fali téglá, kályhába és
 kemencébe való téglá, traverztégla bármilyen mennyiség-
 ben kapható. Hitelképes egyének váltófedezettel 60 napos
 hitelre is vásárolhatnak.

Tisztelettel értesítem Székelyudvarhely és vidéke n. é.
 közönségét, hogy a „Bucuresti“-szálloda éttermét és kávéházát
 f. évi április hó 2-án, szombaton átvettem és Kónya Jancsi
 hírneves zenekara közreműködésével megnyitottam.

Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy a n. é. közönség igé-
 nyeit egy kiváló küküllőmenti jó boraimmal, naponta frissen csapolt, jól
 kezelt sörrel, mint elismert jó konyhámval kielégíthessem.

Sandwickek, hideg buffet nagy választékban,
naponta flecken és báránymell roston brassói módon.
== Minden szombat este vargabéles. ==

Naponkint Kónya Jancsi zenekara hangversenyez.
Halestély mindig hirdelve lesz.

Minden vasárnap villásreggeli-hangverseny 11—1 óra között.

A n. é. közönség b. pártfogását kéri, kiváló tisztelettel:

Schuster Márton vendéglős.

Friss tea-vaj Hirsch Ignácnál.